

Warszawa, dnia 23 października 2008 roku.

MINISTER FINANSÓW

PT3/068/297/657/SBA/08/BMI7-3304

Pani Halina Pupacz
Prezes Polskiej Izby Paliw Płynnych
ul. Słomińskiego 19 lok. 521
00-195 Warszawa

Szanowne Pani Prezes,

W związku z pismem z dnia 22 września 2008r. Nr KO 11/09/08, w sprawie dokumentowania kosztów uzyskania przychodów na podstawie paragonów fiskalnych, uprzejmie informuję:

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów enumeratywnie wyłączonych z kosztów podatkowych. Aby określony wydatek mógł zostać zaliczony do kosztów podatkowych, podatnik musi wykazać jego związek z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz odpowiednio ten wydatek udokumentować. Forma dokumentowania wydatków powinna dostarczać rzetelnych informacji na temat przebiegu operacji gospodarczych, które dokumentują. Niezależnie od potrzeb ewidencyjnych każdej jednostki wiąże się z tym potrzeba zapewnienia w optymalnym stopniu bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i bezpieczeństwa fiskalnego.

Propozycja, o której mowa w piśmie Izby z dnia 22 września 2008r., idzie w kierunku przeciwnym. Wprowadzenie rozliczeń na podstawie paragonów niewątpliwie będzie bowiem znacznym i wymiernym ułatwieniem dla nieuczciwych podatników, którzy będą chcieli czerpać korzyści fiskalne z wykorzystania dokumentów potwierdzających rzekome transakcje, w których faktycznie nie brali udziału. Dostępność paragonów jest bowiem nieporównanie większa aniżeli dostępność fałszowanych w tym celu faktur.

Trzeba też podkreślić, że jak wynika z obserwacji uzyskanie przez nabywcę faktury na stacji paliw nie stanowi obecnie, co do zasady, problemu zarówno związanego z czasem jej otrzymania jak i samym wystawieniem. Jest to z pewnością efekt ponad 15 letniego stosowania takich rozwiązań.

Przedstawione zaś w propozycji rozwiązanie powiększyłoby zdecydowanie skalę nadużyć, stworzyłoby też wyłom w zasadach dokumentowania wydatków, a w konsekwencji zaliczania ich do kosztów uzyskania przychodów. Odbiłoby się to niekorzystnie na finansach publicznych, gdyż efektem omawianej zmiany byłoby zmniejszenie podstawy opodatkowania i wskutek tego wpływów z tytułu podatków dochodowych. W takim przypadku należałoby też oczekiwać - w niedługim czasie - kolejnych wniosków o liberalizację obecnie obowiązujących zasad dokumentowania wydatków zaliczanych w koszty uzyskania przychodu, składanych przez inne grupy zainteresowanych przedsiębiorców.

Jednocześnie informuję, iż rozwiązania przyjęte w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) w zakresie prawa do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług oraz wystawiania dokumentów sprzedaży, w tym faktur VAT, odpowiadają wymogom dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 226 ww. dyrektywy 2006/112/WE faktury powinny zawierać między innymi nazwę i numer VAT nabywcy. Zauważyć należy, że paragony takich danych nie zawierają. Jakikolwiek odstępstwa od wymogów w zakresie fakturowania mogą być wprowadzane tylko wówczas, gdy przypadki takie przewiduje prawo Unii Europejskiej. Ponadto, umożliwienie odliczenia podatku z paragonów, przyczyniłoby się do zwiększenia nadużyć, gdyż brak danych nabywcy pozwoliłby nieuczciwym podatnikom wykorzystywać dla odliczenia podatku paragony wystawione na rzecz innych osób.

Z upoważnienia Ministra Finansów.
PODSEKRETARZ STANU

Ludwik Kotecki